

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/1143/2026.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Pfv.II.21.218/2025/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. Az indítványozók jogi képviselőjük (dr. Kummer Máté ügyvéd) útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § (1) bekezdése alapján alkotmányjogi panasszal fordultak az Alkotmánybírósághoz, amelyben a Kúria Pfv.II.21.218/2025/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását, valamint annak az első- és a másodfokú ítéletre kiterjedő hatállyal történő megsemmisítését kérték az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése, E) cikk (2) bekezdése, M) cikk (2) bekezdése, R) cikk (2) bekezdése, I. cikk (1) bekezdése, II. cikke, VI. cikk (1) és (2) bekezdése, XIII. cikk (1) bekezdése, XV. cikk (1) bekezdése, XIX. cikk (1) bekezdése, XXII. cikk (1) bekezdése, XXIV. cikk (1) bekezdése és XXVIII. cikk (1) bekezdése sérelmére hivatkozással.
- [2] Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy lényege szerint az indítványozók 2007-ben devizaalapú kölcsönszerződést kötöttek, és ennek biztosítására a közös tulajdonukban álló ingatlanra jelzálogjogot is alapítottak. A szerződés célja részben az első indítványozó (és házastársa) által korábban kötött devizaalapú szerződés kiváltása volt. 2022-ben az indítványozók pert indítottak a(z) időközben több alkalommal módosult) szerződés érvénytelenségének megállapítása iránt. Az elsőfokon eljáró Mezőkövesdi Járásbíróság 5.P.20.314/2022/66. számú ítéletével, miután azt állapította meg, hogy az árfolyamkockázatról szóló tájékoztatás megfelelő volt, a keresetet elutasította. A Miskolci Törvényszék 2.Pf.20.618/2025/6. számú másodfokú ítéletében ugyanerre a következtetésre jutott. A Kúria Pfv.II.21.218/2025/2. számú végzésével az indítványozók felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmét a joggyakorlat egységének biztosítására, illetve a joggyakorlat továbbfejlesztésének szükségességére vonatkozó része tekintetében a polgári

perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 410. § (4) bekezdése alapján – megállapítva, hogy a kérelem érdemi elbírálásra alkalmatlan és emiatt a törvényi feltételeknek nem felel meg – visszautasította. Az Európai Unió Bírósága (a továbbiakban: EUB) előzetes döntéshozatali eljárásának szükségességére vonatkozó része, valamint a felvetett jogkérdés különleges súlyára, illetve társadalmi jelentőségére vonatkozó része tekintetében a Kúria a felülvizsgálatot a Pp. 411. § (1) bekezdése alapján megtagadta.

- [3] Az indítványozók ezt követően fordultak alkotmányjogi panasszal az Alkotmánybírósághoz.
- [4] Egyrészt arra hivatkoznak, hogy az árfolyamkockázati tájékoztatás az uniós joggal ellenétesen nem a szerződéskötést megelőző „kellő időben” történt meg. A járásbíróóság „lényeges bizonyítékokat, tanúvallomásokat hagyott figyelmen kívül annak érdekében, hogy a banknak kedvező döntést hozhasson”. A törvényszék pedig „figyelmen kívül hagyta az árfolyamkockázati tájékoztatás körében elhangzott tanúvallomást”, ami által megsértette a tisztességes eljáráshoz való jogot.
- [5] Úgy vélik továbbá, hogy a bíróságnak a Kúriának a pénzügyi intézmények fogyasztói kölcsönszerződéseire vonatkozó jogegységi határozatával kapcsolatos egyes kérdések rendezéséről szóló 2014. évi XXXVIII. törvény 3. §-a szerinti „behelyettesítést” (vagyis azt a rendelkezést, amely az árfolyamrészről szóló szerződési kikötés helyett a Magyar Nemzeti Bank hivatalos deviza árfolyamát rendelte alkalmazni) az EUB ítéletei alapján figyelmen kívül kellett volna hagynia. A bíróság az indítványozók értelmezése szerint „megtagadta az uniós jog alkalmazását”, illetve „felülírta az uniós jogot a tagállami joggal”. Ugyanis az a feltevés, hogy a „DH törvények már lerendezték a semmisség jogkövetkezményét, irányelvet sért, így nem alkalmazható e nemzeti jogi norma”. Az előírt elszámolás nem állítja helyre az eredeti állapotot, az indítványozók a törvény elfogadásakor túlfizetésben voltak.
- [6] A Kúria végzésével kapcsolatban az indítványozók azt kifogásolják, hogy a felülvizsgálati kérelem elutasításával a Kúria megtagadta az uniós fogyasztóvédelmi irányelv által biztosított jogaik gyakorlását, amivel a tisztességes eljáráshoz való joguk sérelmét okozta.
- [7] Az indítványozók arra hivatkozással, hogy az Alkotmánybíróság „az uniós jog értelmezésére nem bír hatáskörrel”, további indokolás nélkül előzetes döntéshozatal iránti kérelmet is előterjesztettek.
- [8] 2. Az Alkotmánybíróságnak az Abtv. 56. §-a alapján mindenekelőtt azt kellett megvizsgálnia, hogy az alkotmányjogi panasz a befogadhatóság törvényi feltételeinek eleget tesz-e.
- [9] 2.1. Az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott hatvan napos határidőben nyújtották be. A kérelmezők alkotmányjogi panasz benyújtására indítványozói jogosultsággal rendelkeznek, érintettségük – mivel a támadott

végzéssel lezárt eljárásban felperesek voltak – fennáll, és rendes jogorvoslati lehetőségeiket kimerítették. A jogi képviselő a meghatalmazását csatolta.

- [10] Az Alkotmánybíróság korábban már állást foglalt a tekintetben, hogy a Kúria felülvizsgálati kérelem engedélyezése tárgyában hozott, a kérelmet visszautasító végzése a bírósági eljárást befejező egyéb döntésnek minősül, így a Kúria döntése megfelel az Abtv. 27. § (1) bekezdésében foglaltaknak, ezért alkotmányjogi panasszal támadható {vesd össze: 3035/2024. (I. 24.) AB végzés, Indokolás [20]-[21]; 3029/2025. (I. 21.) AB végzés, Indokolás [23]}.
- [11] Az Ügyrend 32. § (5) bekezdése szerint az Alkotmánybíróság a Kúriának a felülvizsgálati eljárásban hozott nem érdemi döntésén keresztül akkor vizsgálja az alapügyben hozott bírói döntést, ha a Kúria az alkotmányjogi panaszban sérelmezett, nem érdemi döntését mérlegelési jogkörben hozta meg. Mivel jelen ügyben a Kúria a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet csak részben utasította vissza a törvényi feltételeknek [Pp. 410. § (2) bekezdés] való meg nem felelés miatt, részben viszont mérlegelési jogkörben döntött a felülvizsgálat engedélyezésének megtagadásáról, a panasz alapján nem kizárt az alsóbb fokú bíróságok ítéleteinek a vizsgálata.
- [12] Megállapítható volt ugyanakkor, hogy amellett, hogy részben nem Alaptörvényben biztosított jogok sérelmét állították az indítványozók [nem tartalmaz ilyen jogot például az Alaptörvény E) cikk (2) bekezdése, az R) cikk (2) bekezdése és az I. cikk (1) bekezdése], és emiatt a kérelem részben nem felel meg az Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pontjának {lásd például: 3334/2025. (X. 22.) AB végzés, Indokolás [10]}, az indítvány a határozottság Abtv. 52. § (1b) bekezdésében felsorolt követelményeit is csak részben teljesíti. Hiánypótlási felhívás ellenére sem kapcsolták össze az indítványozók a határozott kérelem követelményének [Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) és e) pont] megfelelő módon az Alaptörvény egyes felhívott rendelkezéseit a támadott bírói döntésekkel. Az Alkotmánybíróság megerősíti: „a megsérteni vélt alaptörvényi rendelkezés sérelmének állítása önmagában nem alapozza meg az alkotmányossági vizsgálatot, ehhez az is szükséges, hogy az indítványozó bemutassa a támadott bírói döntés és a megjelölt alaptörvényi rendelkezés tartalma közötti ellentétet, azaz a támadott ítélet által okozott alapjogi sérelmet” {lásd például: 3302/2025. (IX. 30.) AB végzés, Indokolás [13]}. Nem tesz továbbá eleget a kérelem határozottságából fakadó követelménynek, ha az indítvány felsorolásszerűen, több alaptörvényi rendelkezés sérelmét állítva, a megjelölt előírások tartalmához nem igazodó, összevont vagy általános indokolással támadja az ügyében hozott bírói döntéseket. Jelen ügyben az indítványozók az eljárás részletes ismertetésén, az EUB joggyakorlatának bemutatásán és elemzésén, valamint a bírósági eljárás során is megfogalmazott érveiken kívül alkotmányjogi érvelést nem terjesztettek elő. Általánosságban, érdemi vizsgálatra lehetőséget adó konkrétumok megjelölése nélkül állították egyes alaptörvényi rendelkezések [Alaptörvény B) cikk (1) bekezdés, E) cikk (2) bekezdés, M) cikk (2) bekezdés, R) cikk (2) bekezdés, I. cikk (1) bekezdés, II. cikk, VI. cikk (1) és (2)

bekezdés, XIII. cikk (1) bekezdés, XV. cikk (1) bekezdés, XIX. cikk (1) bekezdés, XXII. cikk (1) bekezdés, XXIV. cikk (1) bekezdés] sérelmét. Nem tértek ki arra, hogy a támadott bírósági döntések ezeket a rendelkezéseket konkrétan miért és mennyiben sértik. Mivel nem terjesztettek elő egyértelmű, releváns, alkotmányjogi érvekkel alátámasztott érvelést arra vonatkozóan, hogy a támadott bírói döntéseket miért tartják ezekbe az alaptörvényi rendelkezésekbe ütközőnek, indítványuk nem tesz eleget az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *b)* és *e)* pontjában meghatározott feltételeknek. Érdemi vizsgálatra ebben a tekintetben nincs mód. Az Alkotmánybíróság jelen ügyben is hangsúlyozza, hogy a „mégoly terjedelmes, szerteágazó területekről összeválogatott szakmai anyagokat vegyítő beadvány sem helyettesítheti a releváns, konkrét (az Alkotmánybíróság által vizsgálható) alkotmányjogi indokolást tartalmazó, és a határozott kérelem Abtv.-ben rögzített kritériumainak megfelelő indítványt” {3258/2025. (VII. 30.) AB végzés, Indokolás [36]}.

- [13] 2.2. Az Abtv. 29. §-a szerint az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be. E két feltétel alternatív jellegű, bármelyik fennállása megalapozza a panasz befogadhatóságát.
- [14] Az Abtv. 29. §-ában írt első feltételt illetően az Alkotmánybíróság emlékeztet arra, hogy részletesen kimunkált és következetesen alkalmazott gyakorlata van az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése tartalmát érintően [lásd például: 7/2013. (III. 1.) AB határozat]. Jelen alkotmányjogi panasz ehhez képest nem vet fel olyan új, alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést, amely a panasz befogadását és érdemi elbírálását indokolná.
- [15] A második – a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességre vonatkozó – feltételt érintően az Alkotmánybíróság megerősíti, hogy a „bírói döntés elleni alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírói határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének” {3107/2016. (V. 24.) AB végzés, Indokolás [35]}. Az Alkotmánybíróság a bírói döntéssel szemben benyújtott alkotmányjogi panasz intézményén keresztül is az Alaptörvényt és az abban elismert jogokat oltalmazhatja {erről lásd elsőként: 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [13]}. Vagyis az Alkotmánybíróság a bírói döntések felülvizsgálata során is az Alaptörvényben elismert alapjogi követelményrendszer tényleges érvényesülését garantálja. „A jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki. Ez a jogkör azonban nem teremthet alapot arra, hogy minden olyan esetben beavatkozzon a bíróságok tevékenységébe, amikor olyan (állítólagos) jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor, mely egyéb jogorvoslati eszközzel már nem orvosolható. Sem a jogállamiság elvont elve, sem a tisztességes eljárás alapjoga, sem a diszkrimináció tilalma nem teremthet alapot arra, hogy az Alkotmánybíróság a bírósági szervezet feletti »szuperbíróság« szerepébe lépjen, és

hagyományos jogorvoslati fórumként járjon el. [...] A bíró bármely ténybeli vagy jogi tévedése nem teszi automatikusan tisztességtelenné az egész eljárást, mivel az ilyen tévedések teljesen soha nem küszöbölhetők ki, azokat az igazságszolgáltatás ma ismert rendszere magában hordozza” {3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]–[15]}. Mindez azt jelenti, hogy a jogvitáknak a jogszabályok alkalmazásával és a bíróság mérlegelési jogának gyakorlásával történő mikénti eldöntése nem alkotmányossági kérdés.

- [16] A panaszban foglalt kérelem tartalmát illetően az Alkotmánybíróság arra jutott, hogy az indítvány éppen erre irányul. Az indítványozók nem alkotmányossági problémát tártak fel, hanem kifejezetten az eljáró bíróság jogértelmezését, a bírói jogalkalmazói tevékenység körébe tartozó törvényességi – illetve részben bizonyítási – kérdéseket vitattak, és a támadott bírósági döntést magát, annak hátrányos voltát tekintették alapjogi sérelemnek a döntés Alkotmánybíróság általi megváltoztatása érdekében. Ez viszont – amint az kifejtésre került – kívül esik az Alaptörvényben elismert alapjogi követelményrendszer tényleges érvényesülését garantáló alkotmányjogi szempontú mérlegelés tartományán, és ekként nem vizsgálható a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog alapján.
- [17] Az Alkotmánybíróság megjegyzi, hogy korábbi – hasonló ügyben hozott – döntése értelmében nem ad alapot az indítvány befogadására, ha az indítványozó a bíróságok által alkalmazott normák helyett az ügye elbírálására az általa megjelölt uniós jogot (és joggyakorlatot) tekinti irányadónak, és ezáltal az alkalmazott jogszabályok körét kifogásolja, tehát a bíróságok jogalkalmazását vonja kritika alá {3259/2023. (VI. 9.) AB végzés, Indokolás [25]}. Az Alkotmánybíróság „nem bírálhatja felül a bíróságok jogértelmezését szakjogi kérdések tekintetében, és az uniós jog értelmezésének felülbírlata is kívül esik a hatáskörén {3450/2023. (X. 25.) AB végzés, Indokolás [30]}. Továbbá „bíróági döntés uniós joggal, illetve az EUB gyakorlatával való összhangja hatáskör hiányában nem vizsgálható” {1213/2026. (IV. 21.) AB végzés, Indokolás [17]}.
- [18] Összefoglalva: a fentiek alapján az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése tekintetében az alkotmányjogi panaszba foglaltak nem vetnek fel alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést, és nem elegendőek a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyének a megalapozására sem.
- [19] 3. Mivel a kifejtettek szerint az alkotmányjogi panasz nem teljesíti részben az Abtv. Abtv. 27. § (1) bekezdésében és 52. § (1b) bekezdés *b)* és *e)* pontjaiban írt feltételeket, valamint a 29. §-ában írt befogadási kritériumokat, az Alkotmánybíróság azt az Abtv. 56. § (1)-(3) bekezdése alapján eljárva az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a)* és *h)* pontjai alapján visszautasította.
- [20] Tekintettel arra, hogy a visszautasítás indokai függetlenek voltak az európai uniós jog értelmezésétől, az Alkotmánybíróság mellőzte az előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezését {lásd hasonlóan: 3258/2025. (VII. 30.) AB végzés, Indokolás [38]}.

Budapest, 2026. október 13.

Dr. Schanda Balázs s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Sonnevend Pál s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Réka s. k.,
alkotmánybíró